

The relationship between athletic identity and passion with psychological responses to sport injury in elite karate athletes

Akbar Ghavami^{1,2} , Hamzeh Moradi³ , Ahmad Ghavami⁴

1. Ph.D., Department of Motor Behavior, Faculty of Sport Sciences, University of Urmia. Urmia, Western Azerbaijan, Iran.
2. Lecturer Department of Physical Education, Faculty of Humanities, Farhangian University, Tabriz, Eastern Azerbaijan Iran.
3. Assistant Professor, Department of Physical Education, Faculty of Humanities, Farhangian University, Tehran, Iran.
4. Teacher, Department of Physical Education, Education of Tabriz, Tabriz, Eastern Azerbaijan Iran.

Article Info

Article type:
Research Article

Article history:
Received 06 Oct 2024
Received in revised form
12 Nov 2024
Accepted 27 Nov 2024
Available online 02
Dec 2024

Keywords:
Passion, Harmonious,
Obsessive,
Sport identity,
Psychological responses to sport
injury.

ABSTRACT

Objective: The aim of this study was to investigate the relationship between athletic identity and passion with psychological responses to sport injury in elite karate athletes.

Method: Subjects were 190 elite Karate Ka of East Azerbaijan province that were chosen through available sampling from among the various clubs and completed Passion Scale, Athletic Identity Measurement Scale and Sports Inventory for Pain.). Independent t-test and Pearson correlation test at a significance level of 0/05 for data analysis was used SPSS26.

Results: Results showed there is the significant relationship between athletic identity with both Harmonious and Obsessive passion but the athletic identity in Obsessive Karate –is more than Harmonious Karate. Results also showed that there is the significant relationship between sport identity and psychological responses to sport injury in Harmonious and obsessive Karate but the relationship was stronger in obsessive karate elite athletes.

Conclusions: results showed obsessive karate use more psychological responses include coping, cognitive strategy and Catastrophizing and Harmonious karate use more psychological responses include Avoidance and body awareness. In general, the results indicate that obsessive karate use psychological responses that may threaten karate –ka health. This result supports Vallrand (2003) passion approach.

Cite this article: Ghavami A, Moradi H, Ghavami A. The relationship between athletic identity and passion with psychological responses to sport injury in elite karate athletes. *Functional Research in Sport Psychology*, 2024;1(3):29-40.
<https://doi.org/10.32598/JFRSP.1.3.40>

© The Author(s).

DOI: <https://doi.org/10.32598/JFRSP.1.3.40>

Publisher: University of Qom.

Extended Abstract

Introduction

When athletes prepare for competition, they accept the risk of physical injury at any time, both during practice and on the playing field, and the degree to which this acceptance is made varies from athlete to athlete. A number of psychological factors influence the risk of injury experienced, as well as the emotional and behavioral responses following injury. According to this model, individual and situational factors influence cognitive appraisal. During cognitive appraisal, athletes examine the demands of the situation, assess their resources for dealing with the situation, and consider their outcomes for potential responses. Cognitive appraisal and emotional responses to injury influence behavioral responses. In the case of extreme sports, athletes who have a strong desire to participate in the sport and view injuries as something they must overcome are more likely to try normally despite injury and to continue playing despite pain. Among these personality factors is sport identity, which Brewer, Van Raalt, and Linder (1993) defined as the degree to which athletes identify themselves as athletes. Individuals who are intensely involved in sports and are encouraged to participate in sports may focus their identity on the role of being an athlete. The occurrence of a physical injury may cause the sporting component of the individual's identity to recede. If they see themselves only as athletes, then they may lose track of who they are and where they belong after an injury. To mitigate the loss of their core identity, these athletes may make physical sacrifices, such as playing through pain and injury, in order to maintain their sporting identity. Another personality factor that can influence psychological responses to trauma is self-motivation. Wallerand (2003) has recently referred to the phenomenon of activity enthusiasm rather than self-motivation. Wallerand et al. developed a conceptual framework for activity enthusiasm, defining it as a strong desire for a self-defined activity that individuals enjoy, that is important to them, and that they spend a lot of time and energy on. Wallerand et al., considering enthusiasm as an active endeavor (where the individual controls the enthusiasm) and as a passive one (where the enthusiasm overwhelms and controls the individual), proposed two types of activity enthusiasm: adaptive enthusiasm (HP) and obsessive enthusiasm (OP). Passion and enthusiasm consistent with the automatic

internalization of activity in identity are identified and occur when an individual freely and without feeling that self-esteem and social acceptance depend on continuous engagement in the activity, considers passionate activity important. As previous research shows, the role of sports identity has not been considered in examining the relationship between the two types of passion and enthusiasm for activity and psychological responses to injury. Given that it has been assumed that athletes with the two types of passion and enthusiasm have different levels of identity and, on the other hand, different levels of sports identity have different effects on psychological responses, it is therefore necessary to consider sports identity in examining these relationships. On the other hand, in contact sports where the probability of injury is high and the insistence on continuing the activity is higher than in other sports, the role of passion and enthusiasm for activity and psychological responses to injury may be different in these athletes. Therefore, the purpose of the present study is to examine the relationship between passion for activity and sports identity with psychological responses to sports injury in karatekas.

Materials and Methods: The present study is descriptive-correlational. The statistical population of the study consisted of all karatekas with black belts in East Azerbaijan province who had at least one first to third provincial position. A total of 210 karatekas were selected as a sample using convenience sampling. Of this sample, 20 did not achieve the necessary points for being a passionate athlete, so they were excluded from the sample. Finally, the data of 190 karatekas were analyzed.

Results: The results of the t-test showed that there was a significant difference between the sports identity in compliant and obsessive karatekas ($\text{sig} = 0.012$, $t = -2.53$). Also, in comparing the subscales of psychological responses in compliant and obsessive karatekas, the results showed that the difference in the coping subscale ($\text{sig} = 0.044$, $t = -2.03$), cognitive strategies ($\text{sig} = 0.001$, $t = -3.61$), avoidance ($\text{sig} = 0.001$, $t = 5.87$), catastrophe ($\text{sig} = 0.001$, $t = -6.57$), and body awareness ($\text{sig} = 0.001$, $t = 4.92$) was significant. In examining the relationship between variables, the results of the Pearson correlation test showed that the relationship between sports identity and adaptive passion ($r = 0.208$, $p = 0.013$) and the relationship between sports identity and obsessive passion ($r = 0.001$, $p = 0.358$) is significant. The results also showed that the relationship between sports

identity and psychological responses to injury in adaptive karatekas ($r = 0.023$, $p = 0.256$) and the relationship between sports identity and psychological responses to injury in obsessive karatekas ($r = 0.001$, $p = 0.496$) is significant.

Conclusion: The results showed that karatekas with adaptive passion used more physiological responses of body awareness than obsessive karatekas. This result suggests that adaptive karatekas are more sensitive to injuries and pain. These results are somewhat consistent with the results of Stephan and Droche (2008) and Wallerand et al. (2003), who showed that obsessive passion is positively related to perceived vulnerability to injury. According to Wallerand et al. (2003), more people with obsessive passion are aware of their own risks and are more likely to engage in risky behaviors. On the other hand, adaptive passion is negatively related to perceived vulnerability to injury (12). People with adaptive passion have greater body awareness than people with obsessive passion because they are able to recognize early warning signs and adopt cautious behaviors. The results also showed that karatekas with obsessive passion use more psychological responses of coping, cognitive strategies, and catastrophizing. These results indicate that karatekas with obsessive passion deal with injury and pain through different strategies and try to continue their activities. This result is consistent with the results of Rip et al. (2006). Rip et al. (2006) showed that dancers with obsessive passion suffer from chronic injuries for a long time and are intensely involved in the activity when injured. These results support the dual approach of passion. According to this approach, when people persist in their activity too much, it may lead to negative outcomes. These results are also consistent with the comprehensive model of psychological responses to sports injuries by Weiss-Bornstall et al. (1998). According to this model, personality factors (passion and passion) affect cognitive evaluation. During cognitive appraisal, athletes examine the demands of the situation, assess their resources for dealing with the situation, and consider their outcomes for potential responses. Cognitive appraisal and emotional responses to injury influence behavioral responses. In the case of acute sports, athletes who have a strong desire to participate in the sport and view injuries as something to be overcome are more likely to attempt to perform normally despite the injury and to continue playing

despite the pain.

Overall, the results suggest that encouraging elite karatekas to develop adaptive motivation so that the purpose of the activity does not cause excess effort and does not conflict with health problems and other aspects of life may enhance general health and well-being. Therefore, adaptive motivation is a more optimal motivational basis for karatekas.

Research limitations:

Among the limitations of this research is the lack of control over the stressful conditions of the subjects outside of training, the limitedness of the examined sample and as a result the problem of generalizing it to other athletes in different disciplines, the existing research gap in relation to the study of the research variables, the research sample. Also, according to cultural and social factors, this case may be effective in generalizing the results at the national level and other groups. In the present study, variables such as social class, educational status, etc. It is one of the influential factors, which may have influenced the results.

Keywords: Passion, Harmonious, Obsessive, Sport identity, Psychological responses to sport injury.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines

The ethical principles observed in the article, such as the informed consent of the participants, the confidentiality of information, the permission of the participants to cancel their participation in the research. Ethical approval was obtained from the Research Ethics Committee of the University of Urmia.

Funding

This study was extracted from the Projects of first author at Department of Motor Behavior of University of Urmia.

Authors' contribution

Authors contributed equally in preparing this article.

Conflict of interest

The authors declared no conflict of interest.

ارتباط اشتیاق به فعالیت و هویت ورزشی با پاسخ های روانشناختی به آسیب در کاراته کاران نخبه

اکبر قوامی^{۲،۱}✉، حمزه مرادی^۳، احمد قوامی^۴

۱. دکترا رفتار حرکتی گروه رفتار حرکتی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه ارومیه، آذربایجان غربی، ایران.
۲. مدرس آموزش تربیت بدنی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه فرهنگیان، تبریز، آذربایجان شرقی، ایران
۳. استادیار آموزش تربیت بدنی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران
۴. استادیار معلم، آموزش و پرورش تبریز، تبریز، آذربایجان شرقی، ایران

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی	هدف هدف پژوهش حاضر بررسی ارتباط اشتیاق به فعالیت و هویت ورزشی با پاسخ های روانشناختی به آسیب ورزشی در کاراته کاهای نخبه بود.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۷/۱۵ تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۸/۲۲ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۹/۰۷ تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۰۹/۱۲	روش پژوهش آزمودنی های تحقیق را ۱۹۰ کاراته کای نخبه استان آذربایجان شرقی تشکیل می دادند که از طریق نمونه گیری در دسترس از میان باشگاه های مختلف انتخاب شده و پرسشنامه های شور و اشتیاق، هویت ورزشی و سباهه ورزشی درد را تکمیل کردند. جهت تجزیه و تحلیل داده های تحقیق، از آزمون t مستقل و آزمون همبستگی پیرسون در سطح معنی داری ۰/۰۵ با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۶ استفاده شد.
کلیدواژه ها: شور و اشتیاق، سازگار، وسواس، هویت ورزشی، پلسخ های روانی به آسیب	یافته ها نتایج نشان داد هویت ورزشی با هر دو اشتیاق سازگار و وسواسی رابطه معنی داری دارد ولی کاراته کاهای وسواسی هویت ورزشی بیشتری نسبت به کاراته کاهای سازگار داشتند. همچنین نتایج نشان داد ارتباط بین هویت ورزشی با پاسخ های روانشناختی به آسیب در کاراته کاهای سازگار و وسواسی معنی دار بود ولی این رابطه در کاراته کاهای وسواسی قوی تر بود.
	نتیجه گیری نتایج پژوهش نشان می دهد که کاراته کاهای وسواسی بیشتر از پاسخ های روانشناختی شامل مقابله مستقیم، راهبردهای شناختی و فاجعه اما کاراته کاهای سازگار بیشتر از پاسخ های روانشناختی شامل دوری و آگاهی بدنی استفاده می کنند. در کل نتایج نشان می دهد کاراته کاهای وسواس از پاسخ های روانشناختی استفاده می کنند که ممکن است منجر به خطر افتادن سلامتی کاراته کاها شود. این نتایج از رویکرد دوگانه اشتیاق والرند (۲۰۰۳) حمایت می کند.

استناد: قوامی، اکبر؛ مرادی، حمزه؛ قوامی، احمد. ارتباط اشتیاق به فعالیت و هویت ورزشی با پاسخ های روانشناختی به آسیب در کاراته کاران نخبه. *مطالعات عملکردی در روانشناسی ورزشی*، ۱۴۰۳، ۱ (۳)، ۲۹-۴۰.

DOI: <https://doi.org/10.32598/JFRSP.1.3.40>

© نویسنده گان.

ناشر: دانشگاه قم.

مقدمه

یکی از زمینه‌های علوم ورزشی که در سال‌های اخیر موجب ارتقاء کیفیت اجرای ورزشکاران و برتری آنها در رقابت‌ها شده، علم روانشناسی ورزش^۱ است [۱]. وقتی ورزشکاران برای رقابت آماده می‌شوند، خطر آسیب‌های جسمانی را در هر زمانی چه در طول تمرین و چه در زمین بازی می‌پذیرند و میزان این پذیرش از ورزشکاری به ورزشکار دیگر متغیر است. البته میزان بهینه‌ای از این پذیرش خطر در فرهنگ ورزشی وجود دارد. اکثر ورزشکارانی که خطر را می‌پذیرند و با آسیب و درد بازی می‌کنند از نگاه رسانه و تماشاگران مورد تحسین قرار می‌گیرند. به عبارت دیگر این ورزشکاران ممکن است احساس کنند بدون توجه به سلامتی بلند مدت، به فداکاری بدنی برای بازی با وجود درد و آسیب نیاز دارند [۲]. تعدادی از عوامل روانشناختی بر خطر آسیب‌های تجربه شده و همچنین پاسخ‌های عاطفی و رفتاری به دنبال آسیب‌ها تاثیر می‌گذارد [۳، ۴، ۵]. بر اساس تحقیقات انجام شده در دهه ۱۹۸۰ و اوایل دهه ۹۰ یک مدل جامع برای پاسخ‌های روانشناختی برای آسیب‌های ورزشی توسط ویس - بورنستال و همکاران^۲، ۱۹۹۸ پیشنهاد شد. در این مدل عوامل فردی مرتبط به آسیب (سابقه آسیب، نوع آسیب و شدت آسیب)، عوامل شخصیتی (مانند خود انگیزی و هویت ورزشی) و اطلاعات دموگرافی (مانند جنسیت، سن و اخلاق) روی تفسیر آسیب تاثیر می‌گذارد. این مدل همچنین عوامل محیطی شامل عوامل مرتبط با ماهیت ورزشی (مانند نوع ورزش، سطح مشارکت، زمان فصل و موقعیت بازی) عوامل اجتماعی نشأت گرفته از درگیری در ورزش (مانند تاثیر هم تیمی، مربی، تیم پزشکی ورزشی و اخلاق ورزشی) و عوامل محیطی (مانند محیط بازتوانی و پذیرش بازتوانی). مطابق با این مدل عوامل فردی و موقعیتی روی ارزیابی شناختی تاثیر می‌گذارد. در طول ارزیابی شناختی، ورزشکاران نیازهای موقعیت را بررسی و منابع خودشان را برای برخورد با موقعیت ارزیابی می‌کنند و نتایج شان را برای پاسخ‌های بالقوه مورد توجه قرار می‌دهند. ارزیابی شناختی و پاسخ‌های عاطفی به آسیب بر پاسخ‌های رفتاری تاثیر می‌گذارد. در مورد ورزش‌های شدید ورزشکارانی که علاقه زیادی به مشارکت در ورزش دارند و آسیب‌ها را به عنوان چیزی در نظر می‌گیرند که باید بر آن غلبه کنند، به احتمال زیاد به صورت عادی با وجود آسیب تلاش کنند و با وجود درد به بازی ادامه دهند [۲].

از جمله این عوامل شخصیتی، هویت ورزشی است که برور، وان رالت و لیندر^۳ (۱۹۹۳) به عنوان درجه‌ای که ورزشکاران خودشان را به عنوان ورزشکار تشخیص می‌دهند، تعریف کرده است [۶]. اشخاصی که به طور شدید درگیر فعالیت ورزشی هستند و به خاطر مشارکت ورزشی مورد تشویق قرار می‌گیرند، ممکن است هویت خودشان را روی نقش ورزشکار بودن تمرکز کنند [۷]. تعیین هویت قوی به عنوان ورزشکار می‌تواند به نتایج مثبت منتهی شود. از قبیل تبعیت از برنامه‌های تمرینی گسترده که این خود باعث بهبود عملکرد ورزشی می‌شود [۸]. همچنین هویت ورزشی به طور تجربی با سلامتی و افزایش روابط اجتماعی و اعتماد به نفس ارتباط دارد [۹]. به هر حال وقتی هویت ورزشی ورزشکار خیلی قوی می‌شود یا هویت ورزشی تنها منبع اطلاعاتی باشد که ورزشکاران موقعیت خود را می‌بینند می‌تواند منجر به نتایج منفی شود [۲]. مطابق با برور و همکاران (۱۹۹۳)، افراد با هویت ورزشی قوی به احتمال زیاد نسبت به افراد با هویت ورزشی ضعیف رویداد‌های مربوطه را بر حسب عملکرد ورزشی شان تفسیر کنند. افرادی که هویت خودشان را بیشتر با نقش ورزشی شان تعیین می‌کنند، بیشتر مستعد از دست دادن نمادین هویت ورزشی به دنبال آسیب ورزشی هستند [۱۰]. برای ورزشکارانی که مخصوصاً خودشان را به عنوان ورزشکار شناسایی می‌کنند، حتی آسیب‌های بدنی کوچک و متوسط می‌تواند اثرات روانشناسی فاجه انگیز داشته باشد [۲]. وقوع آسیب بدنی ممکن است باعث دور شدن اجزای ورزشی از هویت فرد شود. اگر آنها فقط خودشان را به عنوان ورزشکار ببینند، پس آنها بعد از آسیب دیدن، دانستن اینکه آنها چه کسی هستند و به کجا تعلق دارند را رها می‌کنند. برای کاهش از دست دادن هویت مرکزی شان، این ورزشکاران احتمال دارد به منظور حفظ هویت ورزشی شان فداکاری بدنی مانند بازی همراه با درد و آسیب انجام دهند [۲].

تحقیقات نشان داد اند وقتی افراد خودارزشی را بر حسب عملکرد ورزشی نتیجه گیری می‌کنند، به احتمال زیاد آسیب خودشان را بر حسب تهدید یا از دست داندنی که ممکن است منتهی به اختلال‌های عاطفی به آسیب و کاهش عزت نفس شود. برور (۱۹۹۳) یافت که هویت ورزشی قوی با دپرسی همراه آسیب مربوط است و آزمودنی‌ها با هویت ورزشی قوی نسبت به آزمودنی‌های با هویت ورزشی پایین به صورت منفی چه به صورت تصویری یا واقعی واکنش می‌دهند [۱۰]. در مطالعه دیگر متنول و همکاران (۲۰۰۲) به این نتیجه رسیدند بعد از محاسبه سختی آسیب و جنسیت، هویت ورزشی پیش بینی کننده نشانه‌های دپرسی مرتبط با آسیب ورزشی است. گرین و وین برگ^۴ (۲۰۰۱) رابطه معنی داری بین هویت ورزشی و اثر منفی به دنبال آسیب بدست نیاوردند [۱۱].

1 . Sport Psychology
2 . Wiese-Bjornstal and et al
3 . Brewer, Van Raalte, & Linder
4 . Green & Weinberg

عوامل شخصیتی دیگر که می تواند بر پاسخ های روانشناختی به آسیب تاثیر بگذارد، خود انگیزی می باشد [۲]. والرند (۲۰۰۳) اخیراً به جای خود انگیزی به پدیده شور و شوق به فعالیت اشاره کرده است. والرند و همکاران یک چارچوب مفهومی برای شور و اشتیاق به فعالیت طراحی کردند به طوری که شور و اشتیاق را به عنوان تمایل قوی به فعالیت خود تعریف شده، که افراد آن را دوست دارند و آن فعالیت برای آنها مهم است و برای آن زمان و انرژی زیادی صرف می کنند، تعریف می کنند. والرند و همکاران با در نظر گرفتن شور و اشتیاق به عنوان یک تلاش گر فعال (جاییکه شخص شور و اشتیاق را کنترل می کند) و به عنوان یک فرد غیر فعال (جایی که شور و اشتیاق بر فرد غلبه و فرد را کنترل می کند)، دو نوع شور و اشتیاق برای فعالیت پیشنهاد کردند: شور و اشتیاق سازگار^۳ (HP) و شور و اشتیاق وسواسی^۳ (OP) [۱۲]. شور و اشتیاق سازگار با درونی سازی خودکار فعالیت در هويت مشخص می شود و زمانی اتفاق می افتد که فرد به طور آزادانه و بدون اینکه احساس کند عزت نفس و پذیرش اجتماعی به درگیری مداوم در فعالیت وابسته است، فعالیت پر شور را مهم می داند. اگر چه در شور و اشتیاق سازگار فعالیت پر شور فضای قابل توجهی از هويت را اشغال می کند ولی خیلی زیاد نیست و ابعاد دیگر زندگی را نیز شامل می شود. فرد به فعالیت پر شور ارزش زیادی قائل است ولی نه به ضرر ابعاد دیگر. همچنین احساس می کند که درگیری در فعالیت به جای غیر قابل کنترل و سخت بودن، ارادی و کاملاً منعطف است. شور و اشتیاق هارمونی عواطف مثبت را تسهیل در نتیجه به پافشاری منعطف منجر می شود به طوری که وقتی فرد دارای HP، فعالیت را کنترل می کند و در مواقعی که شرایط آزاردهنده است فعالیت را کاهش و یا متوقف می کند. در مقابل شور و اشتیاق وسواسی (OP) باعث درونی سازی کنترل شده فعالیت در هويت می شود و وقتی اتفاق می افتد که درگیری در فعالیت پر شور به شرایط درون و برون فردی از قبیل عزت نفس، پذیرش اجتماعی و هیجانات غیر قابل کنترل نسبت داده می شود. فعالیت پر شور با تعیین هويت زیاد در فرد مشخص می شود به طوری که فعالیت افکار و کل هويت فرد را اشغال می کند [۱۳]. تحقیقاتی که شور و اشتیاق را بررسی کردند نشان دادند که HP با عواطف مثبت از قبیل بهزیستی روانشناختی [۱۴] روابط مری و ورزشکار [۱۵]، رضایت روانی در کار [۱۶] و رضایت زن و شوهر در زندگی [۱۳] ارتباط مثبتی دارد. در حالی که OP با عواطف منفی مانند اضطراب و سردرد و درد عضلانی و درد قلب ارتباط دارد [۱۳]. اگر چه HP و OP هر دو سطح بالایی از پافشاری در فعالیت را نشان می دهند ولی تفاوت قابل توجهی با در نظر گرفتن نتایج منفی OP و HP وجود داشت. وقتی پافشاری غیر معقول (احتمال آسیب دیدگی وجود داشته باشد) بود، HP با پافشاری در فعالیت رابطه ای نداشت [۱۲]. همچنین تحقیقات قبلی نشان دادند HP با استراتژی های مقابله ای مانند مواجه شدن با یک مشکل و با برنامه ریزی در یک بعد نامربوط با فعالیت مرتبط است [۱۷]. همانطوری که تحقیقات قبلی نشان می دهد در بررسی ارتباط بین دو نوع شور و اشتیاق به فعالیت با پاسخ های روانی به آسیب نقش هويت ورزشی در نظر گرفته نشده است. با توجه به اینکه فرض شده است ورزشکاران با دو نوع شور و اشتیاق دارای سطح های متفاوتی از هويت می باشد و از طرف دیگر سطح های مختلف هويت ورزشی بر روی پاسخ های روانی تاثیر متفاوتی دارد، بنابراین ضروری است در بررسی این ارتباط ها هويت ورزشی نیز در نظر گرفته شود. از طرف دیگر در ورزش هایی تماسی که احتمال آسیب دیدگی در آن زیاد است و پافشاری به ادامه فعالیت نسبت رشته های دیگر ورزشی بیشتر می باشد، احتمالاً نقش شور و اشتیاق به فعالیت و پاسخ های روانی به آسیب در این ورزشکاران متفاوت باشد. بنابراین هدف از تحقیق حاضر بررسی ارتباط بین اشتیاق به فعالیت و هويت ورزشی با پاسخ های روانی به آسیب ورزشی در کاراته ها می باشد.

مواد و روش ها

طرح پژوهش: روش تحقیق حاضر از نوع بنیادین، کمی، توصیفی و از نوع همبستگی می باشد.

شرکت کننده ها: تحقیق حاضر از نوع توصیفی - همبستگی می باشد. جامعه آماری تحقیق را کلیه کاراته کاران با کمر بند مشکی استان آذربایجان شرقی که حداقل یک مقام اول تا سوم استانی داشتند، تشکیل می دادند. تعداد ۲۱۰ کاراته کا با استفاده از نمونه گیری در دسترس به عنوان نمونه انتخاب شدند. از این تعداد نمونه ۲۰ نفر امتیازات لازم برای ورزشکار پر شور بودن را کسب نکردند بنابراین از نمونه خارج شدند. در نهایت داده های ۱۹۰ کاراته کا مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

ابزار اندازه گیری:

پرسشنامه شور و اشتیاق به فعالیت والرند (۲۰۰۳)

برای سنجش شور و اشتیاق به کاراته از پرسشنامه شور و اشتیاق به فعالیت والرند (۲۰۰۳) استفاده شد که برای ورزش کاراته تعدیل شده بود [۱۸]. این پرسشنامه شامل دو بخش است. بخش اول میزان شور و اشتیاق کاراته‌کاران را می‌سنجد و از چهار سوال برای معیار پرشور بودن استفاده شده است. کاراته‌کارانی که در مجموع چهار سوال با مقیاس ۷ ارزشی لیکرت امتیاز ۴ یا بالاتر گرفتند جزء کاراته‌کارانی پر شور قرار می‌گیرند. بخش دوم پرسشنامه که شامل دو خرده‌مقیاس شش سوالی بود، شور و اشتیاق سازگار و وسواس را می‌سنجد. پاسخ آزمودنی‌ها در مقیاس ۷ ارزشی از ۱ (هرگز) تا ۷ (همیشه) نمره گذاری شد. ماگنو و همکاران (۲۰۰۹) ضریب آلفای کرونباخ را برای شور و اشتیاق سازگار و وسواس به ترتیب برابر ۰/۷ و ۰/۸۲ بدست آوردند [۱۹]. همچنین محقق جهت حصول اطمینان از پایایی پرسشنامه، در یک مطالعه مقدماتی و با استفاده از روش آلفای کرونباخ به تعیین پایایی پرسشنامه‌ها پرداخت که برای مولفه شور و اشتیاق هارمونی ۰/۸۲ و برای شور و اشتیاق وسواس ۰/۷۳ بدست آمد و روایی محتوایی و صوری پرسشنامه‌ها نیز از طریق اساتید متخصص تربیت بدنی مورد تأیید قرار گرفت.

پرسشنامه هویت ورزشی برور (۱۹۹۳) (AIMS)

برای سنجش هویت ورزشی از پرسشنامه هویت ورزشی برور (۱۹۹۳) (AIMS) استفاده شد. این پرسشنامه شامل ۱۰ سوال می‌باشد. پاسخ‌ها در مقیاس پنج ارزشی لیکرت از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۵ (کاملاً موافقم) نمره گذاری شد. مجموع نمره‌های ده آیت به عنوان نمره کلی هویت ورزشی فرد در نظر گرفته شد. کوکرایدز (۲۰۰۹) آلفای کرونباخ را برای پرسشنامه هویت ورزشی حدود ۰/۹۳ گزارش کرده است [۲۰]. در داخل کشور نیز روایی محتوایی پرسشنامه تأیید شده است [۹]. ثبات درونی این پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۹۱ بدست آمد.

سیاهه ورزشی درد میبرز و همکاران (۱۹۹۲) (SIP)

برای سنجش پاسخ‌های روانشناختی به آسیب از سیاهه ورزشی درد (SIP) میبرز و همکاران (۱۹۹۲) استفاده شد [۲۱]. این پرسشنامه شامل ۲۵ آیت می‌باشد که از پنج خرده‌مقیاس تشکیل می‌شود. که عبارت بودند از: پاسخ‌های مقابله‌ای^۵، استراتژی‌های شناختی^۶، دوری^۷، فاجعه آمیز^۸ و آگاهی بدنی^۹. همچنین این مقیاس شامل نمره کلی آسیب بود که از طریق کم کردن نمره خرده‌مقیاس فاجعه از مجموع خرده‌مقیاس‌های مقابله و شناختی بدست می‌آید. پاسخ‌ها در مقیاس هفت ارزشی لیکرت از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۵ (کاملاً موافقم) نمره گذاری شد. میبرز (۱۹۹۲)، ثبات درونی خرده‌مقیاس‌های پرسشنامه را از طریق آلفای کرونباخ در حدود ۰/۶۱ الی ۰/۸۸ گزارش کرد و از طریق آزمون-آزمون مجدد نیز پایایی را در حدود ۰/۶۹ تا ۰/۸۸ نشان داد. ثبات درونی این پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۸۳ بدست آمد.

روش امتیازدهی و تحلیل داده‌ها

جهت تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق، از آمار توصیفی برای برآورد میانگین‌ها، انحراف استاندارد و از آمار استنباطی شامل آزمون t مستقل و آزمون همبستگی پیرسون در سطح معناداری ۰/۰۵ استفاده شد. برای تحلیل داده‌ها از نرم افزار آماری SPSS ۲۶ استفاده شد.

یافته‌ها

میانگین و انحراف استاندارد مربوط به هر یک از متغیرهای تحقیق در جدول ۱ آورده شده است.

1. Athletic Identity Measurement Scale (AIMS)
2. Kokaridas
3. Sports Inventory for Pain (SIP)
4. Meyers and et al
5. coping (COP)
6. cognitive (COG)
7. Avoidance (AVD)
8. Catastrophizing (CAT)
9. body awareness (BOD)

جدول ۱. میانگین و انحراف استاندارد متغیر های تحقیق

متغیر	اشتیاق	تعداد	میانگین	انحراف استاندارد
هویت ورزشی	سازگار	۷۹	۳۸/۸۸	۶/۱۳
	وسواس	۶۱	۴۱/۷۷	۷/۳۲
مقابله	سازگار	۷۹	۳۰/۶۰	۵/۱۳
	وسواس	۶۱	۳۲/۴۷	۵/۶۸
راهبردهای شناختی	سازگار	۷۹	۱۶/۶۵	۳/۵۶
	وسواس	۶۱	۱۸/۸۶	۳/۶۲
دوری	سازگار	۷۹	۱۵/۵۴	۲/۵۶
	وسواس	۶۱	۱۲/۶۲	۳/۳۲
فاجعه	سازگار	۷۹	۱۰/۶۹	۳/۴۳
	وسواس	۶۱	۱۴/۴۹	۳/۳۲
آگاهی بدنی	سازگار	۷۹	۱۴/۳۰	۳/۴۴
	وسواس	۶۱	۱۱/۴۰	۳/۴۴

جدول ۱ مشخصه های آماری کاراته کا ها با اشتیاق سازگار و وسواس را بر حسب نمره های هویت ورزشی و خرده مقیاس های پاسخ های روانشناختی به آسیب نشان می دهد. همانطوری که جدول ۱ نشان می دهد بر اساس معیار پر شوری ۷۱ نفر از کاراته کاران جزء کاراته کا های سازگار و ۶۱ کاراته کا جزء کاراته کا های وسواس قرار گرفتند.

نتایج آزمون t نشان داد بین هویت ورزشی در کاراته کا های سازگار و وسواس تفاوت معناداری وجود دارد ($t = -۲/۵۳$, $sig = ۰,۰۱۲$). همچنین در مقایسه خرده مقیاس های پاسخ های روانشناختی در کاراته کا های سازگار و وسواس نتایج نشان داد تفاوت در خرده مقیاس مقابله ($t = -۲/۰۳$, $sig = ۰,۰۴۴$)، راهبرد های شناختی ($t = -۳/۶۱$, $sig = ۰,۰۰۱$)، دوری ($t = ۵/۸۷$, $sig = ۰,۰۰۱$)، فاجعه ($t = -۶/۵۷$, $sig = ۰,۰۰۱$) و آگاهی بدنی ($t = ۴/۹۲$, $sig = ۰,۰۰۱$) معنادار می باشد. در بررسی ارتباط بین متغیر ها نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان داد ارتباط بین هویت ورزشی و اشتیاق سازگار ($r = ۰/۲۰۸$, $p = ۰/۰۱۳$) و ارتباط بین هویت ورزشی و اشتیاق وسواس ($r = ۰/۳۵۸$, $p = ۰/۰۰۱$) معنادار است. همچنین نتایج نشان داد ارتباط بین هویت ورزشی و پاسخ های روانشناختی به آسیب در کاراته کا های سازگار ($r = ۰/۲۵۶$, $p = ۰/۰۲۳$) و ارتباط بین هویت ورزشی و پاسخ های روانشناختی به آسیب در کاراته کا های وسواس ($r = ۰/۴۹۶$, $p = ۰/۰۰۱$) معنادار است.

جدول ۲. مقایسه هویت ورزشی و خرده مقیاس های پاسخ روانشناختی به آسیب در کاراته کا های سازگار و وسواس

متغیر	اختلاف میانگین	درجات آزادی	آزمون t	سطح معناداری
هویت ورزشی سازگار- وسواس	-۲/۸۸	۱۳۸	-۲/۵۳	۰/۰۱۲*
مقابلیه سازگار- وسواس	-۱/۸۶	۱۳۸	-۲/۰۳	۰/۰۴۴*
راهبردهای شناختی سازگار- وسواس	-۲/۲۱	۱۳۸	-۳/۶۱	۰/۰۰۱**
دوری سازگار- وسواس	۲/۹۲	۱۳۸	۵/۸۷	۰/۰۰۱**
فاجعه سازگار- وسواس	-۳/۷۹	۱۳۸	-۶/۵۷	۰/۰۰۱**
آگاهی بدنی سازگار- وسواس	۲/۸۹	۱۳۸	۴/۹۲	۰/۰۰۱**

جدول ۳. ارتباط بین هویت ورزشی و اشتیاق سازگار و وسواس

ویژگیها	اشتیاق سازگار	اشتیاق وسواس
ضریب پیرسون	۰/۲۰۸	۰/۳۵۸
مقدار P	۰/۰۱۳*	۰/۰۰۱**
تعداد	۱۴۱	۱۴۰

جدول ۴. ارتباط بین هویت ورزشی و پاسخ های روانشناختی به آسیب در کاراته کا های وسواس و سازگار

ویژگیها	پاسخ های روانشناختی به آسیب در کاراته کا های سازگار	پاسخ های روانشناختی به آسیب در کاراته کا های وسواس
ضریب پیرسون	۰/۲۵۶	۰/۴۹۶
مقدار P	۰/۰۲۳*	۰/۰۰۱**
تعداد	۷۹	۶۱

بحث

تحقیقات نشان داده اند مفهوم اشتیاق به طور غیر مستقیم با سلامتی بدنی ارتباط دارد. بنابراین هدف از پژوهش حاضر بررسی ارتباط اشتیاق به فعالیت و هویت ورزشی با پاسخ های روانی به آسیب ورزشی در کاراته کاها بود. نتایج نشان داد هویت ورزشی با هر دو اشتیاق سازگار و وسواس رابطه معنی داری دارد ولی کاراته کا های وسواس هویت ورزشی بیشتری نسبت به کاراته کاران سازگار داشتند. این نتایج با نتایج والرند و همکاران (۲۰۰۳) و ماگو و همکاران (۲۰۰۹) همسو است که نشان دادند در اجراکننده هایی که در فعالیت ورزشی دارای تجربه بودند هر دو نوع اشتیاق با هویت افراد رابطه داشت ولی رابطه برای اشتیاق وسواسی قویتر بود [۱۲، ۱۹]. همچنین نتایج نشان داد کاراته کاران با اشتیاق وسواس هویت بیشتری نسبت به کاراته کاران با اشتیاق سازگار دارند. این نتایج نشان می دهد برای توسعه شور و اشتیاق به فعالیت مورد نظر، یک فرد نیاز دارد این فعالیت را به عنوان بخشی از هویت خود ببیند. به هر حال اگر این فعالیت فضای زیادی از هویت فرد را اشغال کند ممکن است شور و اشتیاق وسواسی بیشتر از شور و اشتیاق سازگار توسعه یابد. این نتایج با رویکرد دوگانه اشتیاق والرند (۲۰۰۳) همسو است که بیان می کند اگر چه در شور و اشتیاق سازگار فعالیت پرشور فضای قابل توجهی از هویت را اشغال می کند ولی خیلی زیاد نیست و ابعاد دیگر زندگی را نیز شامل می شود. به عبارت دیگر، فرد به فعالیت پرشور ارزش زیادی قائل است ولی نه به ضرر ابعاد دیگر [۱۲].

در بررسی پاسخ های روانشناختی به آسیب نتایج نشان داد کاراته کاران با اشتیاق سازگار بیشتر از پاسخ دوری استفاده می کنند. بدین معنی که

کاراته کاران با اشتیاق سازگار هنگامی که آسیب می بینند و درد می کشند از فعالیت دست می کشند. این نتیجه با نتایج ریپ و همکاران (۲۰۰۶) همسواست که نشان داد اشتیاق سازگار اساس انگیزشی بهینه تری را برای درگیری طولانی مدت و سالم در فعالیت فراهم می کند. به عبارت دیگر مطابق با یافته های ریپ و همکاران (۲۰۰۶) اشتیاق سازگار از طریق درگیری منعطف در فعالیت و روش های بازداری از آسیب های خود آغاز شده و از طریق کاهش درد کشیدن از آسیب های حاد در ورزشکاران حرکات موزون مشخص می شود. مطابق با رویکرد دوگانه اشتیاق ورزشکاران با اشتیاق سازگار هنگام آسیب دیدگی پافشاری شدید برای ادامه فعالیت ندارند [۱۳].

نتایج نشان داد کاراته کاران با اشتیاق سازگار بیشتر از کاراته کاران وسواس از پاسخ های روانشناختی آگاهی بدنی استفاده می کنند. این نتیجه نشان می دهد کاراته کاران سازگار نسبت به آسیب ها و درد ها بیشتر حساس هستند. این نتایج تا حدودی با نتایج استفان و دروچ (۲۰۰۸) و والرند و همکاران (۲۰۰۳) همسو است که نشان دادند اشتیاق وسواس به طور مثبت با مستعد پذیری ادراک شده به آسیب ارتباط دارد [۱۳، ۲۲]. مطابق با والرند و همکاران (۲۰۰۳) بیشتر افراد با اشتیاق وسواس از خطرات خودشان آگاه هستند و بیشتر درگیر رفتار های خطرناک هستند. از طرف دیگر اشتیاق سازگار به طور منفی با مستعد پذیری ادراک شده به آسیب ارتباط دارد [۱۳]. افراد با اشتیاق سازگار چون قادر هستند علائم هشدار دهنده اولیه را شناسایی کنند و رفتار های محتاطانه اتخاذ کنند بنابراین آگاهی بدنی بیشتری نسبت به افراد با اشتیاق وسواس دارند [۱۳]. همچنین نتایج نشان داد کاراته کاران با اشتیاق وسواس بیشتر از پاسخ های روانشناختی مقابله، راهبردهای شناختی، فاجعه استفاده می کنند. این نتایج نشان می دهد که کاراته کاران با اشتیاق وسواس از طریق راهبرد های مختلف با آسیب و درد مقابله کنند و سعی به ادامه فعالیت دارند. این نتیجه با نتایج ریپ و همکاران (۲۰۰۶) همسو است. ریپ و همکاران (۲۰۰۶) نشان دادند رفاص های با اشتیاق وسواس از آسیب های مزمن به صورت طولانی مدت رنج می کشند و هنگام آسیب درگیری شدید در فعالیت دارند. این نتایج از رویکرد دوگانه اشتیاق حمایت می کند. مطابق با این رویکرد وقتی افراد در فعالیت خود پافشاری زیادی داشته باشند ممکن است منجر به نتایج منفی شود. همچنین این نتایج با مدل جامع پاسخ های روانشناسی برای آسیب های ورزشی ویس-بورنستال و همکاران (۱۹۹۸) نیز همراستا است [۵]. مطابق با این مدل عوامل شخصیتی (شور و اشتیاق) روی ارزیابی شناختی تاثیر می گذارند. در طول ارزیابی شناختی، ورزشکاران نیاز های موقعیت را بررسی و منابع خودشان را برای برخورد با موقعیت ارزیابی می کنند و نتایج شان را برای پاسخ های بالقوه مورد توجه قرار می دهند. ارزیابی شناختی و پاسخ های عاطفی به آسیب بر پاسخ های رفتاری تاثیر می گذارد. در مورد ورزش های حاد ورزشکارانی که علاقه زیادی به مشارکت در ورزش دارند و آسیب ها را به عنوان چیزی در نظر می گیرند که باید بر آن غلبه کنند و به احتمال زیاد به صورت عادی با وجود آسیب تلاش کنند و با وجود درد به بازی ادامه دهند [۲۲].

در کل نتایج نشان داد تشویق کاراته کاران نخبه برای توسعه اشتیاق سازگار به طوری که هدف فعالیت باعث توان اضافی نشود و با مشکلات سلامتی و ابعاد دیگر زندگی تناقض نداشته باشد، ممکن است سلامتی عمومی و بهزیستی را افزایش دهد. بنابراین اشتیاق سازگار اساس انگیزشی بهینه تری برای کاراته کاران می باشد.

نتیجه گیری

به طور کلی در رابطه با نتایج تحقیق می توان اظهار داشت که تشویق کاراته کاران نخبه برای توسعه اشتیاق سازگار به طوری که هدف فعالیت باعث توان اضافی نشود و با مشکلات سلامتی و ابعاد دیگر زندگی تناقض نداشته باشد، ممکن است سلامتی عمومی و بهزیستی را افزایش دهد. بنابراین اشتیاق سازگار اساس انگیزشی بهینه تری برای کاراته کاران می باشد.

تشکر و قدردانی

از تمامی ورزشکاران و مربیانی که در هیات کاراته استان آذربایجان غربی در این تحقیق همکاری نمودند و از گروه رفتار حرکتی دانشگاه ارومیه، تشکر و قدردانی می شود.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش

در اجرای پژوهش ملاحظات اخلاقی مطابق با دستورالعمل کمیته اخلاق دانشگاه ارومیه در نظر گرفته شده است.

حامی مالی

این مقاله حامی مالی نداشته است.

مشارکت نویسندگان

تمام نویسندگان در آماده سازی این مقاله مشارکت یکسان داشته اند.

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان، این مقاله تعارض منافع ندارد.

References

1. Abdoli, B. (2018). *Psycho-Social foundation of physical education& sport*. Tehran: Bamdad Publishing.
2. Stadden.SA (2017). *The Influence of Athletic Identity, Expectation of Toughness, and Attitude toward Pain and Injury on Athletes' Help-Seeking Tendencies*. A Dissertation Submitted to the Faculty of The Graduate School at The University of North Carolina at Greensboro in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree Doctor of Philosophy.
3. Andersen, M.B., & Williams, J.M. (2008). A model of stress and athletic injury: Prediction and prevention. 10, 294 – 306.
4. Williams, J.M., & Andersen, M.B. (2008). Psychosocial antecedents of sport injury: Review and critique of the stress and injury model. *Journal of Applied Sport Psychology*, 10, 2-25.
5. Wiese-Bjornstal, D.M, Smith, A.M., Shaffer, S.M., & Morrey, M.A. (2018). An integrated model of response to sport injury: Psychological and sociological dynamics. *Journal of Applied Sport Psychology*, 10, 46-69
6. Brewer, B.W., Van Raalte, J.L., & Linder, D.E. (2013). Athletic identity: Hercules' muscles or Achilles heel? *International Journal of Sport Psychology*, 24,237-254.
7. Rotella, R. J., & Heyman, S. R. (2013). Stress, injury, and the psychological rehabilitation of athletes. In J. M. Williams (Ed.), *Applied sport psychology: Personal growth to peak performance* (2nd ed., pp. 338–355). Mountain View, CA: Mayfield
8. Danish, S.J. (2013). Musing about personal competence: The contributions of sport, health, and fitness. *Journal of Applied Sport Psychology*, 10, 46-69.
9. Jahkdideh,A. Hemmati, SH (2022). Study sport orientation and sporting identities athletes participating in decentralized Second Olympiad in District 9 Islamic Azad University. (10):73-88.
10. Brewer, B.W., Van Raalte, J.L., & Linder, D.E., (2013). Athletic identity: Hercules' dance students. *Journal of Dance Medicine & Science*, 10, 14–20
11. Green, S.L., & Weinberg, R.S. (2018). The relationship between athletic identity, coping skills, social support, and psychological impact of injury [Abstract]. *Journal of Applied Sport Psychology*, 10 (Suppl.), S127
12. Vallerand RJ, Blanchard C, Mageau GA, Koestner R, Ratelle C, Léonard M, Gagné M (2023): Les passions de l'âme: on obsessive and harmonious passion. *J Pers Soc Psychol.*;85(4):756- 67.
13. Rip, B., Fortin, S., & Vallerand, R.J. (2016). The relationship between passion and injury in Dance Students. *Journal of Dance Medicine & Science*. Volume 10, Numbers 1 & 2.
14. Vallerand (2022): The role of passion in sustainable psychological well-being. *Psychology of Well-Being Theory, Research and Practice* 2:1
15. Lafreniere and et al (2021). Passion for coaching and the quality of the coachathlete relationship: The mediating role of coaching behaviors. *Psychology of Sport and Exercise* 12, 144–152.
16. Vallerand RJ, Houlfort N (2023): Passion at work: Toward a new conceptualization. In: Skarlicki D, Gilliland S, Steiner D (eds): *Research in Social Issues in Management*. Greenwich, CT: Information Age Publishing Inc., pp.175-204
17. Blanchard C. (2019): *Passion and physical health*. Universite du Quebec a Montreal, Unpublished

dissertation

18. Seguin-Levesque C, Laliberte ML, Pelletier LG, Vallerand RJ, Blanchard C (2013): Harmonious and obsessive passion for the Internet: their associations with couples' relationships. *J Appl Soc Psychol.*; 33(1):197- 221
19. Mageau GA, Vallerand RJ, Charest J, Salvy S-J, Lacaille N, Bouffard T, Koestner R (2019). On the development of harmonious and obsessive passion: The role of autonomy support, activity valuation, and identity processes. *Journal of Personality*, 77, 601-645.
20. Kokaridas, D., Pekros, S., Harbalis, T., Koltsidas, E. (2019). Sport orientation and athletic identity of Greek wheelchair basketball players. *Percept Mot Skills*, 109(3): 887-980.
21. Meyers, M.C., Bourgeois, A.E., Stewart, S., & LeUnes, A. (2012). Predicting pain response in athletes: Development and assessment of the sports inventory for pain. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 14, 249-261.
22. Stephan, Y and Deroche, TH (2018). Predictors of Perceived Susceptibility to Sport-Related Injury among Competitive Runners: The Role of Previous Experience, Neuroticism, and Passion for Running. *APPLIED PSYCHOLOGY: AN INTERNATIONAL REVIEW*.

